

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2539)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535
ว่าด้วยกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ
หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ที่ปรากฏชัดแจ้ง

อาศัยอำนาจตามมาตรา 8(5) และมาตรา 115 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ. ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎ ก.พ. ฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 2 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่
ราชการ และผู้มีอำนาจตามมาตรา 52 เห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการ
เสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งจะดำเนินการตาม
มาตรา 115 โดยไม่สอบสวนก็ได้

(1) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า
ผู้นั้นกระทำผิด แต่ให้รอการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่ให้รอการลงโทษไว้ และ
ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(2) มีกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ
บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และ
ได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือ
ต่อคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และได้มีการบันทึก
ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2539

(ลงชื่อ) บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 113 ตอนที่ 2 ก วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2539)